L’assassinat de Franz Ferdinand va causar la Primera Guerra Mundial?

Autor:
Data de publicació: 16-03-2021

L’arxiduc Franz Ferdinand d’Àustria i la seva dona Sophie van ser assassinats a trets per un nacionalista serbi bosnià durant una visita oficial a la capital bosniaca de Sarajevo el 28 de juny de 1914. Els assassinats van provocar una cadena d’esdeveniments que van provocar l’esclat de la Primera Guerra Mundial. a principis d’agost. El 28 de juny de 1919, cinc anys després de la mort de Franz Ferdinand, Alemanya i les potències aliades van signar el tractat de Versalles , marcant oficialment el final de la Primera Guerra Mundial.

L’arxiduc Franz Ferdinand d’Àustria i la seva dona Sophie van ser assassinats a trets per un nacionalista serbi bosnià durant una visita oficial a la capital bosniaca de Sarajevo el 28 de juny de 1914. Els assassinats van provocar una cadena d’esdeveniments que van provocar l’esclat de la Primera Guerra Mundial. a principis d’agost. El 28 de juny de 1919, cinc anys després de la mort de Franz Ferdinand, Alemanya i les potències aliades van signar el tractat de Versalles , marcant oficialment el final de la Primera Guerra Mundial.

L’arxiduc va viatjar a Sarajevo el juny de 1914 per inspeccionar les forces armades imperials a Bòsnia i Hercegovina, annexionades per Àustria-Hongria el 1908. L’annexió havia enfurismat els nacionalistes serbis, que creien que els territoris havien de formar part de Sèrbia. Un grup de joves nacionalistes va tramar un complot per matar l’arxiduc durant la seva visita a Sarajevo i, després d’alguns passos erronis, Gavrilo Princip, de 19 anys, va poder afusellar la parella reial a distància, mentre viatjaven en la seva processó oficial. , matant tots dos gairebé a l'instant.

L'assassinat va provocar una ràpida cadena d'esdeveniments, ja que Àustria-Hongria va culpar immediatament el govern serbi de l'atac. Com que Rússia gran i poderosa donava suport a Sèrbia, Àustria va demanar garanties que Alemanya intervindria al seu costat contra Rússia i els seus aliats, inclosa França i possiblement Gran Bretanya. El 28 de juliol, Àustria-Hongria va declarar la guerra a Sèrbia i la fràgil pau entre les grans potències europees es va esfondrar i va començar el devastador conflicte que ara es coneix com la Primera Guerra Mundial.

LLEGIR MÉS: Entrada dels Estats Units a la Primera Guerra Mundial

Després de més de quatre anys de vessament de sang, la Gran Guerra va acabar l'11 de novembre de 1918, després que Alemanya, l'última de les potències centrals, es rendís als aliats. A la conferència de pau celebrada a París el 1919, els líders aliats van declarar el seu desig de construir un món de postguerra que estigués a salvo de futures guerres d’una escala tan enorme. El Tractat de Versalles, signat el 28 de juny de 1919, fracassà tràgicament en aquest objectiu. Els grans somnis del president dels Estats Units Woodrow Wilson amb una organització internacional de manteniment de la pau van trontollar quan es van posar en pràctica com a Societat de les Nacions . Encara pitjor, les dures condicions imposades a Alemanya, el principal perdedor de la guerra, van provocar un ressentiment generalitzat pel tractat i els seus autors en aquest país, un ressentiment que culminaria amb l’esclat Segona Guerra Mundial dues dècades després.

Les causes de la Primera Guerra Mundial , també coneguda com a Gran Guerra, s'han debatut des que va acabar. Oficialment, Alemanya va assumir gran part de la culpa del conflicte, que va causar quatre anys de matança sense precedents. Però una sèrie de factors complicats van provocar la guerra, inclòs l'assassinat de l'arxiduc Franz Ferdinand, que va impulsar Europa al conflicte més gran que el continent no havia conegut mai.

L'assassinat de l'arxiduc Franz Ferdinand va indignar Àustria-Hongria.

El juny de 1914, l'arxiduc austríac Franz Ferdinand i la seva dona Sophie van viatjar a Bòsnia —que havia estat annexionada per Àustria-Hongria— per a una visita d'estat.

El 28 de juny, la parella va anar a la capital, Sarajevo per inspeccionar les tropes imperials allí estacionades. Quan es dirigien cap a la seva destinació, van poder escapar de la mort quan terroristes serbis van llançar una bomba contra al seu cotxe descapotat. La seva sort es va esgotar més tard aquell mateix dia, quan el seu conductor els va conduir sense voler on era el nacionalista serbi Gavrilo Princip, de 19 anys, que va matar a trets a Franz Ferdinand i la seva dona. Àustria-Hongria va entrar en còlera i, amb el suport d'Alemanya, va declarar la guerra a Sèrbia el 28 de juliol.

Franz Ferdinand, arxiduc d'Àustria, i la seva dona Sophie muntant en un vagó obert a Sarajevo poc abans del seu assassinat. (Crèdit: Henry Guttmann / Getty Images)

L'1 d'agost de 1914, Alemanya va declarar la guerra a Rússia —aliat de Sèrbia— i va envair França a través de Bèlgica, cosa que va provocar que Gran Bretanya declarés la guerra a Alemanya.

Els recursos industrials limitats van alimentar l'expansió imperialista.

El desig d’un estat d’expandir el seu imperi no era cap novetat en la història europea, però a principis del segle XX la Revolució Industrial estava en plena força.

La Revolució industrial i els nous mètodes de fabricació van crear la necessitat de dominar els nous territoris i els seus recursos naturals, inclosos el petroli, el cautxú, el carbó, el ferro i altres matèries primeres.

Amb l'Imperi Britànic que s'estenia als cinc continents i França controlant moltes de les colònies africanes, Alemanya volia una porció més gran del pastís territorial. A mesura que els països es disputaven la posició, les tensions augmentaven i es formaven aliances per posicionar-se per la dominació europea.

L’auge del nacionalisme va soscavar la diplomàcia.

Durant el segle XIX, el nacionalisme creixent va escombrar Europa. A mesura que la gent estava més orgullosa del país i de la cultura, el seu desig de lliurar-se del domini imperial va augmentar. En alguns casos, però, l’imperialisme va alimentar el nacionalisme ja que alguns grups reclamaven superioritat sobre d’altres.

Es creu que aquest nacionalisme exacervat fou la causa general de la Primera Guerra Mundial. El fet que Alemanya dominés França a la guerra franco-prusiana de 1870-71, França cedís diners i terres a Alemanya.. (L'Alsàcia-Lorena

francesa), alimentà el nacionalisme francès i el desig venjança.

El nacionalisme va tenir un paper específic a la Primera Guerra Mundial quan l'arxiduc Ferran i la seva dona van ser assassinats per Princip, membre d'un grup terrorista nacionalista serbi que lluitava contra el govern austrohongarès sobre Bòsnia.

Els reis Guillem I, Franz Josef i Umberto I, amb motiu de la signatura de la Triple Aliança, tractat entre l'Imperi Alemany, Àustria-Hongria i el Regne d'Itàlia, 1882. (Crèdit: DeAgostini / Getty Images)

Les aliances establertes van crear els dos grups que van competir.

El 1879, Alemanya i Àustria-Hongria es van aliar contra Rússia. El 1882, Itàlia es va unir a la seva aliança (La Triple Aliança) i Rússia va respondre el 1894 aliant-se amb França.

El 1907, Gran Bretanya, Rússia i França van constituir la Triple Entesa per protegir-se de l'amenaça creixent d'Alemanya. Aviat, Europa es va dividir en dos grups: les potències centrals d'Alemanya, Àustria-Hongria i Itàlia; i els aliats, que incloïen Rússia, França i Gran Bretanya.

Quan es va declarar la guerra, els països aliats es van encoratjar mútuament per entrar a la lluita i defensar els seus tractats, tot i que no totes les coalicions van quedar inamovibles, ja que Itàlia va canviar de bàndol més tard. A finals d'agost de 1914, les anomenades "aliances enredades" havien fet que el que el que va causar que un conflicte entre regions s'expandís a tots els estats poderosos d'Europa.

El militarisme va provocar una carrera armamentística.

A principis de la dècada de 1900, molts països europeus van augmentar la seva força militar i estaven preparats i disposats a utilitzar-la. La majoria de les potències europees tenien un sistema d'esborrany militar i estaven en una cursa d'armaments, augmentant metòdicament els seus cofres de guerra i posant a punt les seves estratègies de defensa.

Entre 1910 i 1914, França, Rússia, Gran Bretanya i Alemanya van augmentar significativament els seus pressupostos de defensa. Però Alemanya era, amb diferència, el país més militaritzat d'Europa en aquells moments. Al juliol de 1914, havia augmentat el seu pressupost militar en un 79%.

Alemanya també estava en una guerra no oficial amb la Gran Bretanya per la superioritat naval. Van doblar la seva flota naval de guerra, ja que la Royal Navy britànica va produir el primer cuirassat Dreadnought que podia superar i escapar a qualsevol altre cuirassat existent. Per no deixar que la superessin, Alemanya va construir la seva pròpia flota de Dreadnoughts.

Al començament de la Primera Guerra Mundial, les potències europees no només estaven preparades per a la guerra, sinó que l'esperaven i fins i tot alguns van comptar amb la guerra per augmentar la seva posició mundial.

Tot i que l'assassinat de l'arxiduc Ferran només va ser l'espurna que va provocar el primer atac d'Àustria-Hongria, totes les potències europees es van posar ràpidament en línia per defensar les seves aliances, preservar o ampliar els seus imperis i mostrar la seva força militar i patriotisme.